

Margreeth Kloppenburg

Sommige mensen kunnen een boodschap ook in een paar goed gekozen woorden overbrengen. In een lied bijvoorbeeld, aldus Margreeth Kloppenburg.

DISCUSSIE | Column | 02 maart 2021

'Ik zou wel eens willen weten'

Een aantal weken geleden zond de NTR een aflevering uit van *Andere Tijden* over [Jules de Corte](#). Mijn gedachten gingen daarbij meteen naar de werkgroep Cultuur, governance en beloning, waar ik op uitnodiging van de Kwartiermakers in de beginfase bij betrokken was, en alwaar we met een divers team Audit Quality Indicators (AQI's) formuleerden. Een en ander wordt nu nog vele malen beter uitgewerkt door een volgende werkgroep want, dat begrijpt eenieder, precisie en detaillering: dat moet je mij niet laten doen.

Vanaf het eerste moment dat ik me verdiepte in de wondere wereld van de AQI's had ik al zijn lied *Ik zou wel eens willen weten...* in mijn hoofd. Want precies dat was, naar mijn lekenbeleving, de kernvraag. Wat zouden de gebruikers van informatie, voortgebracht door de AQI's, graag willen weten over een accountantsorganisatie en de aldaar werkende accountants? Ik deelde mijn associatie met de andere werkgroepleden. Ik mocht toch aanblijven.

Een van de werkgroepleden was Arif Dursun. Een enthousiaste young professional (dat ben je trouwens best lang in uw sector). Hij verraste mij in de vergadering die volgde. Hij had het lied van Jules de Corte opgezocht en beluisterd. En hij vroeg of ik hem kon voorzien van meer liedjes van vergelijkbare kwaliteit omdat hij, met een andere culturele achtergrond dan ik, weinig zicht had op dat specifieke deel van de Nederlandse muziekgeschiedenis. Dat beloofde ik hem.

Terwijl ik bezig was dat lijstje voor hem samen te stellen, kwamen Neerlands beste tekstdichters als Willem Wilmink, Ivo de Wijs en Jeroen van Merwijk langs. En natuurlijk ook de beste kleinkunzangers en -zangeressen die de teksten zo beeldschoon afleveren. Dat laatste is een magere vertaling van de uitdrukking die de Engelsen, met hun *oral tradition*, gebruiken: "*To deliver a line*." Want daar, in het bewust plaatsen van je woorden, zit veel van de effectiviteit van communicatie vervat.

Het zijn persoonlijkheden die uitblinken in voordracht door hun dictie, articulatie, toonzetting en sfeer. Je realiseert je weer dat sommige mensen een boodschap ook in een paar goed gekozen woorden kunnen overbrengen. *Less is more*. En dat er voor vrijwel iedere omstandigheid een goed, in mijn geval dan vaak Nederlandstalig, lied bestaat. En hoe knap dat dan weer is. En dan nu mijn punt.

Er voltrekken zich grote drama's in ons land. U kunt maar beperkt de schade opvangen. En toch kan het helpen u te realiseren dat uw toonzetting, uw woorden en het aanvoelen van de sfeer, wezenlijk verschil maken; ook al voorkomt u daarmee de ellende niet. De inspiratie die u hierbij kan helpen staat niet in de gebruikelijke accountantsliteratuur en zal er vermoedelijk ook niet snel in terecht komen. Daar zijn andere (taal)registers voor nodig.

Vandaar hier een eerste voorzet van mij voor Arif en ook meteen voor u. De top 3 van mijn favorieten die vorm en inhoud, taal en toon, tot perfectie hebben verenigd:

'De rebbe leert de kinderen schrijven', uitvoering Wende Snijders, tekst Willem Wilmink.

'Kees', uitvoering Frans Halsema, tekst Michel van der Plas, Harry Bannink.

'Zing dan', uitvoering Jenny Arean, vertaling tekst Ivo de Wijs.

Margreeth Kloppenburg is adviseur voor professionals in onder andere de accountancy. Zij is auteur van 'Artikel 5, de beroepseer van de Accountant'.